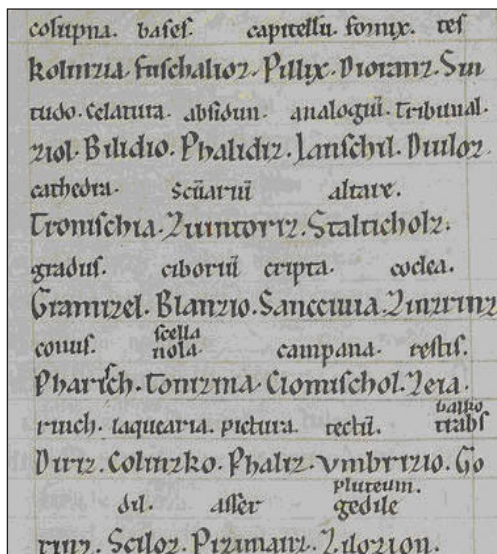
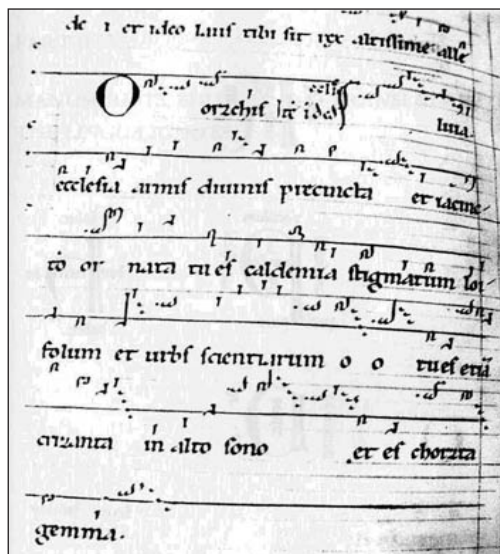
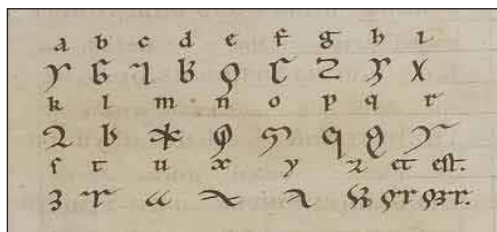
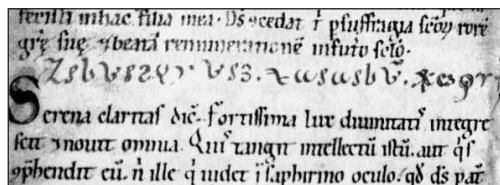

Ecclesia“ kun kvin vortoj en la Ignota Lingua, el kiuj unu estas en la glosaro, do la tuta vortprovizo devis esti pli granda ol la glosaro. Krome, sur folio 75 v, troviĝas epigrafo „Hildegard xuiuild“ skribita en la „Alfabeta Ignota“.

Figuro 6.1: antifono „O orzchis Ecclesia” Figuro 6.2: Riesenkodeks, folio 462 v.

Figuro 6.3: epigrafo en Stuttgarta kodekso Figuro 6.4: alfabeto: Riesenkodeks, folio 464 v.

„Ignota Lingua” – kiel Hildegard mem nomis ĝin (en inversigita vort-ordo), ne estas kompakta verko, sed nur nekompleta glosaro, t.e. listo de 1011 vortoj (ĉefe substantivoj kaj kelkaj adjektivoj) kun latinaj tradukoj kaj aldone 300 germanaj tradukoj. Kune kun la vortoj el la berlina kaj stuttgarta kodeksoj temas pri 1016 vortoj, sed enestas eraroj: du el la vortoj (hochiz = blinda kaj zingniz = plugilo) estas enmetitaj dufoje, aliaj dek estas homofonoj kun diversaj signifoj. La vortoj estas du- kaj trisilabaj, escepte pli longaj. Ili konsistas el radikoj kun sufikso (malofte prefikso), kiu modifas la signifon, kaj plej ofte finiĝas je -s, -z kaj -l. La radikoj estas tute aprioraj, ne similaj al ajna lingvo, kiun Hildegard povis koni. Unu vorto, „loifol” (popolo) estas en la antifono (vd. sube) deklinaciita „loifolum”, la latina finaĵo -um korespondus al la genitivo de pluralo same kiel la antaŭiranta latina vorto „stigmatum”, kaj du vortoj (crizanta, chorzta) havas eble finaĵon